

■ Grundlagt 1896 af Th. Green
Udgivet af
Dagbladet Børsen A/S

■ Ansv. chefredaktør
og adm. direktør:
Leif Beck Fallesen
lbf@borsen.dk

■ Annoncedirektør:
Allan Hansen
alha@borsen.dk

■ Ledende
redaktionschef:
Bent Sørensen
bs@borsen.dk

■ Redaktionschef:
Jens Kristian Lai
lai@borsen.dk

■ Tryk:
Dansk Avistryk a/s

Vælgerangst forgifter dansk økonomi

Det summede af liv på Christiansborg i går. 900 nye, danske statsborgere – og vælgere – deltog i den årlige statsborgerskabsdag i Folketinget, som ifølge programmet skal markere, at »der i Danmark er kort afstand mellem folketingsmedlemmerne og borgerne«.

Dejligt budskab. Og sikkert rigtigt, når det gælder de fysiske rammer, for Danmark er et lille land, og alle kan besøge Folketinget og få et glimt af topolitikerne. Men det er skrupforkert, når det gælder kommunikationen, for det kræver en ærlighed fra politikernes side, der ikke findes i dag.

Sjældent er danskernes langsigtede interesse, nemlig at der er vækst, velstand og velfærd i fremtiden, blevet forvaltet så dårligt som i dag.

Tvingende nødvendige reformer er enten forsegledede i en syltekrukke, eller også er der gennemført et par hop på stedet, der udadtil skal ligne handlekraft, men som dybest set er effektløse. Eksemplerne står i kø, men de vigtigste er efterløn, skat og uddannelse.

Selvfølger skal efterlønnen væk. Det er bindende, at staten betaler dygtige, erfarne og raske mennesker 18 mia. kr. om året for at lægge sig i hængekøjen med en bog før pensionsalderen, når erhvervslivet og dele af den offentlige sektor samtidig har så hårdt brug for deres arbejdskraft. Konsekvensen har frem til krisen været en overophedning af det danske arbejdsmarked, der i form af uholdbare lønhop og sølle produktivitet koster konkurren-

FOTOSCANPIX

ceevne og job, så statskassen faktisk får en dobbelt lussing. Uansvarligt, når det strukturelle hul i statskassen løber op i hele 31 mia. kr. om bare fem år.

Spørger man vælgerne, vil to ud af tre gerne fjerne efterlønnen, hvis konsekvensen af at lade ordningen leve er, at de skal betale mere i skat. Så vælgerne er sådan set klar. Venstres eget bagland vil heller ikke nøjes med de småtterier, der løbes i gang med velfærdsaftalen om et årti. Selv nogle socialdemokrater begynder at kunne se det absurde i situationen, for eksempel Københavns børne- og ungdomsborgmester Anne Vang og KL-formand Jan Trøjborg. Men de prikker til armeret beton. Helle Thorning-Schmidt er nu sprunget ud som passioneret tilhæn-

ger af efterlønnen, at S-formanden har sat sit job ind på, at der intet skal ske. Statsministeren? Løkke vurderer, at efterlønnen også findes om 30 år.

Det er sølle. Det er candyfloss for folket, mens der trækker et økonomisk stormvejr op i horisonten.

Heller ikke på skatteområdet er Danmark klar til fremtiden. VK-regeringens skattereform snipper sølle 7 procentpoint af skatten på den sidst tjente krone og sænker ikke skattetrykket, der fortsat vil være verdens højeste. Og så er vi klar til at modtage indiske IT-specialister, der kan nøjes med halv skat og bedre modtagelse i USA? *Not likely!* Kun et parti har den rigtige skattekur, og det er Liberal Alliances proportionalsskat på 40 pct.

Endelig er det et kæmpe problem, at antallet af unge, der får en uddannelse, falder. Hvordan accelererer Danmark som videnssamfund på den måde? Der er varslet et 360 graders eftersyn af folkeskolen nu, og det er det helt rigtige sted at tage fat, men det ligner brandslukning frem for rettidig omhu.

På alle vigtige områder stikker regering og opposition vælgerne blå i øjnene om, at det hele nok skal gå uden større reformer. Kun to partier brillerer i at tage fremtiden og dermed vælgerne seriøst, og det er Liberal Alliance og De Radikale.

De to regeringspartier pipper kun med, når mikrofonen er slukket, af frygt for DF. Det bør både nye og gamle statsborgere tænke på, når de sætter deres krydser i stemmeboksen næste gang.

OPINION

KOMMENTAR

Vigtigt at gøre andelsmarkedet totalt åbent

AFAF HENRIK GRAVE,
økonomisk rådgiver,
Andelsboligpris.dk, Helsingør

Flere andelshavere er bekymrede i disse tider. Kan andelen sælges uden tab? Og genvinder andelsmarkedet nogensinde sin tidligere popularitet? Som rådgiver af andelsboligkøbere mener jeg, at andelsmarkedet stadig har meget at tilbyde danske boligkøbere. Men i disse tider er det vigtigt at værne om andelsboligens rygte. Og senest er en ny sag dukket op, som påkalder sig en reaktion.

Det drejer sig om de renteswapaftaler, enkelte nyere andelsforeninger har indgået med deres pengeinstitutter. For nogle af andelsforeningerne har den noget specielle låneafale resul-

ret i en halvering af andelsværdien. Jeg kunne gå ind i en længere forklaring af renteswaps, men vil i stedet nøjes med at konkludere, at for andelsforeninger er der stort set kun ulemper forbundet med en renteswap.

Kun en anvisning

Ifølge Erhvervs- og Byggestyrelsen bør en renteswap medregnes i andelsforeningens formueopgørelse – hvorfor en negativ værdi af renteswappen påvirker andelsprisen negativt. Men der er kun tale om en anvisning, og den vedrører i øvrigt ikke de foreninger, der værdiansætter andele på baggrund af ejendommens anskaffelsespris. Så der er altså i dag intet krav til andelsboligforeningerne om at gøre rente-

swappen synlig i regnskabet. Det, mener jeg, er under al kritik, idet en skjult renteswap er ren og skær forbrugervildledning.

Derudover har en række foreninger i forbindelse med en swaptale tilrettelagt deres lån, så renten stiger på baggrund af en såkaldt rentetrappe.

Der er foreninger, hvor renten over en årrække kommer til at stige med 70 pct. Det bør fremtidige andelsejere i foreningen selvfølgelig informeres om.

Falsk grundlag

Det er ikke nok at skrive, at foreningen har opnået sikkerhed for sine renteudgifter i fremtiden. Det kunne jo få en mulig andelskøber til at tro, at renten ligger fast

i hele lånets løbetid. Der er altså en overhængende risiko for, at en køber træffer sin beslutning på et falsk grundlag. Og muligvis på et grundlag, der afviger fra sælgers, hvis sælger er blevet informeret om disse forhold på interne møder. En skjult rentetrappe er efter min mening også lig med forbrugervildledning.

Værn andelsboliger

Vi må værne om de godt 200.000 andelsboliger, som findes i Danmark. De skaber en fantastisk mangfoldighed på vores boligmarked og tilbyder en reel smutvej til drømmeboligen for mange.

Men i øjeblikket plages markedet af negative historier og fejlagtige konklusioner. Hvis vi skal kunne overbevise de kritiske røster om andelsmarkedets fortrinlighed, må vi rydde ud i dårlig rådgivning, misvisende regnskaber og mangelfuld information.

Derfor vil jeg opfordre alle andelsforeninger til at åbne op for økonomien, så både renteswapaftaler og rentetrapper er synlige for kommende andelsejere.

Et attraktivt andelsboligmarked afhænger af maksimal oplysning, fyldestgørende information og total åbenhed.

KOMMENTAR

Tysk euro-farvel en katastrofe

AF PETER VON KOHL,
medlem af Nyt Europas
arbejdsudvalg,
Nyt Europa,
Grønnegade 50B, 8000 Århus C

Jeg må indrømme, at jeg lige sank en ekstra gang, da jeg så overskriften i Børsen: »Morgan Stanley frygter tysk farvel til euroen«. Den amerikanske storbank har skrevet ud til sine kunder, at en tysk udtræden af euroen (og dermed vel euroens kollaps) er en reel, men dog ikke nært forestående mulighed. Analysen bag udsagnet er, at hvor en græsk eller for den sags skyld spansk udtræden af euroen vil have negative konsekvenser for de pågældende lande, ja, så forholder det sig faktisk omvendt for Tyskland. Der er store økonomiske gevinster for Tyskland ved at smutte fra den fælles mønt, som jo i sin tid ikke var nogen let øvelse for hverken kansler Kohl eller den tyske befolkning i det hele taget.

Min næste tanke: Hvordan mon danske modstandere af euroen læser overskriften? Glæder de sig?

Et eller andet sted tror og håber jeg, at de vender skråen en ekstra gang. Jeg håber, at der bare et splitsekund opstår den erkendelse, at det er skidt for Europa, hvis tyskerne skulle vælge den danske model og stå uden for.

Katastrofalt

Sagen er jo den, at det, der på kort sigt vil være en fordel for tyskerne, på både kort og lang sigt vil være katastrofalt for Europa. Det sætter debatten om »suverænitet« i relief. Den tyske regering kan ikke tillade sig at gå efter rå national suverænitet. Tænk, hvis vi i Danmark netop i den aktuelle krise brugte vores suverænitet til at melde os ind i samarbejdet. Tænk, hvis vi netop ikke ventede til alle de andre havde stået det nuværende uvejr helt igennem.

KOMMENTAR

Mangfoldighed og nye perspektiver skaber vækst

AF ALLAN BAUMANN,
cand.pæd.soc., medlem af BULP's
forretningsudvalg

Hverken regeringen eller dens vækstforum står med klare svar på de samfundsøkonomiske udfordringer. De gængse billeder af, hvad der virker – de klassiske økonomiske rationaler – krakelerer disse år. Nye ideer skal på banen. Og handlinger skal afløse målsætninger. Ellers forbliver målsætningen om Danmark blandt de 10 rigeste en illusion. Børsen har ret. Vi har ikke brug for flere visioner og målsætninger for Danmark. Vi har brug for politiske svar i form af handling. Det er ikke forkert at problematisere den relativt lave produktivitet og svigten af konkurrenceevne – sådan som regeringen og vækstforum typisk gør. Men det nytter ikke noget at fokusere så ensidigt på disse to faktorer. De er jo blot produk-

ter af noget andet og mere centralt. Billedligt talt minder regeringens strategi om en fodboldtræner, der beder sine spillere forsøge at vende et nederlag til sejr ved at score flere mål.

Det er meningsløst. Holdet scorer flere mål, hvis holdet har de rette kompetencer, hvis alle hylder kreativiteten, legen og fantasifuldheden – og hvis den enkelte oplever at være en del af et fællesskab, der er værd at kæmpe for og en fællesskabsvision, der er værd at stræbe efter. BUPL har i samarbejde med Capacent netop gennemført en stor undersøgelse blandt 3000 tilfældigt valgte borgere. De færreste (11 pct.) forventer, at vi – i overensstemmelse med regeringens målsætning – bliver en af de 10 rigeste nationer. Langt flere (37 pct.) forventer, at vi rykker nedad på listen.

Når borgerne skal give en forklaring på, at Danmark bliver relativt fattigere de

kommende ti år, peger de på dårlige vilkår for erhvervslivet. Men også – og faktisk i endnu højere grad – på Danmarks ringe evne til at sikre alle den bedste start på livet. Dermed ikke sagt, at borgerne har præcise svar på Danmarks udfordringer. Men kunne man ikke godt forestille sig, at Danmarks vækst på den lange bane er endog meget stærkt koblet til social sammenhæng og til tidligt arbejde med børns socialisering, dannelse, læring og kreativitet? Vi skal jo ikke leve af industriel masseproduktion. Vi skal blandt andet leve af innovation, oplevelser, pædagogik, kunst og design. Det kræver kreativitet, viden og samarbejde mellem mennesker med forskellige etniske, kulturelle og uddannelsesmæssige baggrunde. Men hvordan lykkes det? Hvilke handlinger skal sættes i værk? Det skal regeringen også svare konkret på.

DEBAT

Pressechefen må ikke blive virksomhedens talsmand

AF LARS MORTENSEN,
direktør for IT, HR
og Kommunikation,
Udviklingselskabet By & Havn I/S,
Nordre Toldbod 7, København K

Spindoktorers opgave er at skaffe positiv omtale af deres politikere. Pressechefer er ansat til at skaffe positiv omtale af deres virksomhed. Men til forskel fra spindoktorer, der helst forbliver anonyme, hvis de ellers er professionelle, så er der pressechefer, som fungerer som talsmænd for deres virksomhed. Det kan ikke anbefales. Talsmandsrollen i overordnede spørgsmål tilhører naturligt den adm. direktør og bestyrelsesformanden.

Til god ledelse hører en veludviklet evne til at kommunikere. Kommunikation er nemlig et af de mest potente værktøjer til forandring. De fleste topchefer svarer da også pligtskyldig, at rollen som kommunikator er en væsentlig del af ledelsesgerningen, når de i diverse undersøgelser bliver spurgt, hvad de lægger vægt på. Ikke desto mindre er nogen tilbøjelig til at overlade pressekontakten til pressetalsmænd. Det er ikke længe siden, at Kommunikationsforum offentliggjorde en undersøgelse af, hvor synlige pressecheferne var i medierne. Synlighed for virksomheden kan være et relevant mål, men den presseansvarlige skal ikke måles på, hvor synlig den pågældende er. En adm. direktør har mange

opgaver, og det er nødvendigt at prioritere behårdt. Jeg ved det af personlig erfaring. Men relationen til selskabets stakeholdere bør enhver topledelse prioritere meget højt, og i dag er pressen for de fleste virksomheder én af de væsentlige interessecenter.

Ikke altid topchefen

Det betyder ikke, at det altid er topchefen, som skal udtale sig. Tværtimod kan en sag være bedre tjent med at blive håndteret på et lavere niveau af den chef, som har det direkte ansvar for det område, som har journalistens interesse. Jeg har som kommunikationsdirektør bl.a. været øverste ansvarlig for pressekontakten i Falck. Her var journalisterne ikke interesseret i at tale med en pressechef i hovedkontoret på Politivet, men derimod med indsatslederen på ulykkesstedet.

Når visse selskaber overlader pressekontakten til pressechefen, er det ikke altid udtryk for topledelsens presseskyhed, men sandsynligvis til tider også pga. pres fra opmærksomhedssøgende pressechefer, der har svært ved at tøjle en personlig trang til berømmelse.

Men hvad skal pressechefen så lave, hvis vedkommende ikke skal optræde i nyhederne? Lige som en god journalist søger at forblive observatør og formid-

ler og erkender, at det ikke er vedkommendes opgave at være aktør, så er det pressechefens opgave at service journalisterne og skabe kontakt til de relevante chefer. I serviceringen ligger også, at man er behjælpelig med faktuelle oplysninger, illustrationer og kontakt til andre kilder. Forud for interviewet skal man klæde talsmanden på, så vedkommende fremstår som en god ambassadør for virksomheden. Efter interviewet skal man overveje, hvorvidt der er interesse, som skal informeres om sagen.

Kan det begrundes

Pressechefen skal endvidere, sammen med den øverste kommunikationsansvarlige bidrage til, at kommunikation tænkes ind i enhver ledelsesbeslutning.

Er du på vej til at træffe en beslutning, som kan være svær at begrunde i det offentlige rum, så kan der være grund til at genoverveje beslutningen. Men alting med måde.

Selvom det er en skidt ide først at træffe beslutninger for derefter efterfølgende at overveje, hvordan de skal formidles, så skal man passe på, at kommunikationen ikke spændes foran vognen, så der kun er mod til at træffe de beslutninger, som gør sig godt i medierne. Det gælder i politik såvel som i erhvervslivet.

Stort tilbud til alle os med små virksomheder

Med TDC MaxTalePro

95920

Ekskl. moms

HTC Legend

- Brugervenlig businessmobil i lækkert design
- Android 2.1
 - Indbygget GPS
 - 3,2" touchskærm
 - 5 megapixel kamera

Inkl. 6 måneders internet med nyheder, mails osv.

TDC MaxTalePro

PS: Oprettelsen koster 75 kr. Har du et CVR-nummer, kan du få TDC MaxTalePro. Alle priser er eksklusive moms og inklusive 48 timers snak (bare du holder dig inden for landets grænser). Herefter er minutprisen 64 øre. Opkaldsafgift bruger vi slet ikke. Ringer du til service- eller særnnumre, koster de det, de nu engang koster. Abonnementet binder i 12 måneder, men til gengæld får du mobilen billigt. Ved køb af TDC MaxTalePro mellem 26.04.10 – 23.05.10 får du Internet På Mobil50 i 6 mdr. til 0 kr., herefter 40 kr./md. Tilbuddet gælder t.o.m. 23.05.10, eller så længe lager haves.

Besøg TDC Butik, TDC Erhvervscenter eller ring på 80 80 38 80

